

4,1Mit mondjunk tehát Ábrahámról, test szerint való atyánkról? Mit nyert el ő? 2Ha ugyanis Ábrahám a tettei által igazult meg, van mivel dicsekedjék, de nem az Istennél. 3Mert mit mond az Írás? »Ábrahám hitt Istennek, s ez megigazulásul számíttatott be/*tulajdonított* neki«. (Ter 15,6) 4Márpedig aki tetteket visz végbe, annak a bért nem kegyelemből számítják be, hanem a tartozás kiegyenlítéseként. 5Annak ellenben, aki nem visz végbe tetteket, hanem hisz abban, aki megigazulttá teszi a bűnöst, annak a hitet számítják be megigazulásul. 6Mint ahogy Dávid is hirdeti annak az embernek a boldogságát, akinek Isten beszámítja a megigazulást tettek nélkül: 7»Boldogok, akiknek gonoszsága bocsánatot nyert, és akiknek bűnei be vannak fődve. 8Boldog az az ember, akinek az Úr nem számítja be bűneit«. (Zsolt 32,1-2)

9De vajon ez a boldogság csak a körülmetélteket illeti meg, vagy a körülmetéletleneket is? Hiszen azt mondjuk, hogy »a hit számíttatott be Ábrahámnak megigazulásul«. (Ter 15,6) 10Nos hát, hogyan számíttatott be? Körülmetélt vagy körülmetéletlen állapotában? Bizony, nem körülmetélt, hanem körülmetéletlen állapotában. 11A körülmetélés jelét úgy kapta, mint a hitből való, körülmetéletlenségében elnyert megigazulás pecsétjét, hogy atyja legyen mindenkinek, aki hisz, bár körülmetéletlen, s a megigazulás nekik is beszámíttassék (Ter 17,10-11), 12és hogy atyjuk legyen a körülmetélteknek is; nemcsak azoknak, akik a körülmetéltségből valók, hanem azoknak is, akik követik Ábrahám atyánknak a körülmetéletlenség állapotában tanúsított hitének nyomdokait.

13Azt az ígéretet ugyanis, hogy a világ örököse lesz, Ábrahám és utódai kapták, nem a törvény közvetítésével, hanem a hitből való megigazulás alapján. 14Ha az örökösök azok, akik a törvényből valók, akkor a hit hiábavaló, és az ígéret semmi. 15Hisz a törvény haragot szül. Ahol ugyanis nincs törvény, ott törvényszegés sincs. 16Azért hitből, hogy kegyelemből legyen, és az ígéret biztos legyen minden utód számára, nemcsak azoknak, akik a törvényből valók, hanem azoknak is, akik Ábrahám hitéből valók, aki mindnyájunknak atyja Isten előtt, 17a amint meg van írva: »sok nemzet atyjává rendelvelek«.

17b Ő hitt annak, aki életre kelti a holtakat, és aki létre hívja a nemlétezőket, hogy létezzenek. (Ter 17,5) 18Ő reménységgel hitt a remény ellenére, így sok nemzet atyja lett, amint megmondattott neki: »Annyi lesz a te utódod...«. (Ter 15,5) 19És nem gyengült meg a hitben, holott már majdnem százasztendő volt, nem gondolt sem életerejét vesztett testére, sem Sára elapadt méhére, 20és Isten ígéretével szemben sem kételkedett hitetlenkedéssel, hanem megerősödött hitében, *dicsőséget adva* Istennek 21abban a teljes meggyőződésben, hogy van hatalma megtenni, amit ígért. 22És ez számíttatott be neki megigazulásul. (Ter 15,6)

23De nemcsak róla írták meg azt, hogy *beszámíttatott* neki, 24hanem rólunk is, akiknek *majd beszámíttatik*, ha hiszünk abban, aki feltámasztotta a halottak közül Jézus Krisztust, a mi Urunkat, 25aki bűneinkért ádatott, és megigazulásunkért feltámasztott.